

جای ما کجاست؟

کانون همبستگی...

بیست پنجم آبان ماه هشتاد و شش

اخبار رسیده از ایران در این روزها، بیش از پیش مملو از احضاریه ها، محاکمات فرمایشی و احکام سنگین زندان، شلاق، جرائم نقدی و اعدام می باشد.

موج جدید فشار، اختناق و سرکوب نشان دهنده آن است که رژیم هارتر از همیشه دست به سرکوب سازمان یافته می زند و با ترفندهائی نظیر "ارتقاء سطح امنیت اجتماعی" و "مبارزه با ارادل و اوباش" (که شاهد بودیم تعدادی از زندانیان سیاسی را تحت این عنوان به چوبه های دار آویختند) و تقویت نیروهای امنیتی، بسیجی و پاسداران، قلدرمنشانه عرض اندام می کند و می کوشد با ایجاد جوّ رعب و وحشت، مانع از گسترش مبارزات مردمی شود.

تنها در چند مدت اخیر در زمینه کارگری اخبار زیر منتشر شده است:

- محمود صالحی، فعال شناخته شده کارگری از ۲۰ فروردین ۸۶ (آوریل ۲۰۰۷) علیرغم مریضی شدید کلیه با وضعیت جسمی وخیم در زندان سنندج بسر میبرد.

- منصور اسانلو، رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی- شب ۱۹ تیر (۱۰ ژوئیه) توسط مامورین وزارت اطلاعات مورد حمله و ضرب و شتم قرار گرفته و در یک دادگاه غیر علنی به پنج سال حبس محکوم و هم اکنون در زندان اوین در بازداشت است.

- ابراهیم مددی، معاون هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی به به دو سال حبس محکوم و هم اکنون در زندان گوهردشت در بازداشت است. رضوی، عضو دیگر هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت به دادگاه احضار شده و تحت بازجویی قرار گرفته است.

- روز ۱۹ تیر (۱۰ ژوئیه) ۱۱ تن از کارگران دستگیر شده اول ماه مه سنندج، به اتهام "اخلال در نظم عمومی" به دادگاه احضار و محاکمه و به شش ماه حبس و شلاق محکوم شدند.

- در ۲۳ تیر (۱۴ ژوئیه) صدیق کریمی و شیث امینی دو تن از رهبران کارگری اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار در شهر سنندج نیز دوباره به جرم محاربه به محاکمه کشیده شده و به حبس محکوم گردیده اند، که تا کنون حکم آنان به اجرا گذاشته نشده است.

- مجید حمیدی، فعال جنبش کارگری را در روز روشن ترور کردند.

- ماموران وزارت اطلاعات رژیم جمهوری اسلامی "قربان علیپور" یکی از نمایندگان کارگران شرکت نیشکر هفت تپه که روز دوشنبه بازداشت شده را تحت شکنجه های جسمی و روحی شدید قرار داده اند.

فعالین سایر جنبش های اجتماعی نیز (زنان، دانشجویان، روزنامه نگاران، معلمان، حقوق دانان و مدافعین حقوق بشر و ...) هروزه تحت پیگرد، احضار، اذیت و آزار بوده و یا به زندان های سنگین و اعدام محکوم می شوند. تنها

در ده روز اخیر ۱۴ نفر اعدام شدند؛ ۱۲ تن از فعالین صنفی معلمان ۴۴ سال حکم زندان گرفتند، ۲۸ فعال دانشجویی بازداشت و ۲۰ تن از فعالان کارگری، دانشجویی، زنان و حقوق بشر به دادگاه یا کمیته های انضباطی دانشجویی احضار شدند و....

کدام انسان آزاده ای می تواند در برابر این جنایات و پامال کردن ابتدائی ترین حقوق انسانی ساکت بنشیند؟ **جای ما کجاست** و چه باید و یا چه می توان کرد؟

کمیته ها و کانون های همبستگی با کارگران ایران در شهرهای آلمان، فرانسه، انگلستان، سوئد، سوئیس، نروژ، کانادا و استرالیا، مشترکاً هفته ی آخر ماه نوامبر (۲۴ تا ۳۰ نوامبر) را به نام "هفته ی کارزار برای آزادی کارگران زندانی" اعلام کرده و هریک از آن ها برحسب امکانات و توانائی های محلی، اکسیون های متفاوتی را برنامه ریزی و اجرا خواهند نمود.

"کانون همبستگی با کارگران ایران - کلن"، مقدماً در روز شنبه ۲۴ نوامبر از ساعت ۱۳ تا ساعت ۱۶ یک تظاهرات ایستاده و میز اطلاعاتی همراه با نمایشگاه عکس و پخش اعلامیه در محل Domplatte برگزار خواهد کرد.

از این برنامه دیدن کنید، به ما بپیوندید تا در گام بعدی با صدای رساترو نیرویی منسجم تر به یاری انسان هایی که در زیر چکمه های رژیم ضد بشری جمهوری اسلامی لگدکوب می شوند، برخیزیم.

کانون همبستگی با کارگران ایران - کلن

۲۰۰۷/۱۱/۱۵